

Det var før folketingsvalget. Ved folketingsvalget var det jo så muligt at inddrage alle de europapolitiske spørgsmål, for det synes jeg at vi skal vænne os til at inddrage i vores indenrigspolitiske debat, fordi det, som hr. Morten Messerschmidt jo med rette påpeger, er noget, som vedrører mange elementer i det danske samfundsliv. Under valgkampen deltog jeg da også i et møde, der lige præcis handlede om EU.

Så der er jo intet, der forhindrer hr. Per Clausen i at sørge for at inddrage EU i den danske indenrigspolitik, for der bør EU være inddraget. Så den folkelige deltagelse er jeg helt enig i, men det er altså ikke længere et specielt spinatbed for specielle politikere at køre EU-spørgsmål. Det er altså nu et generelt emne – heri er jeg enig med hr. Morten Messerschmidt – og det vil sige, at dette generelle emne bør inddrages i den generelle politik og ikke være noget for specialister.

Kl. 16:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Per Clausen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:45

Per Clausen (EL):

Nu er jeg ikke sikker på, at det indgik i De Konservatives valgstrategi, at man skulle prioritere debatten om EU – i så tilfælde er det i hvert fald et eksempel på en valgstrategi, der ikke lykkedes.

Men det, jeg godt vil spørge udenrigsministeren om, er, om det ikke er rigtigt, at vi har fået en ny traktat, der ifølge udenrigsministeren betyder store fremskridt på en række områder. Og hvad er årsagen til, at udenrigsministeren ikke mener, at det er vigtigt at informere om disse store fremskridt og ikke mindst at få informeret om, hvorfor Lissabontraktaten efter udenrigsministerens opfattelse netop gør det meget vigtigt at få ændret på eller fjernet forbeholdene?

Jeg synes da, at det må være helt oplagt at bruge den tid, der er fra nu, og indtil vi får forbeholdsafstemningen, til at prioritere det, og jeg er helt åben over for, at der kan findes andre former end at sende hele traktaten ud til befolkningen, men jeg synes bare, at udenrigsministeren er uendelig passiv i den her diskussion.

Kl. 16:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Udenrigsministeren.

Kl. 16:46

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu synes jeg, at hr. Per Clausen skal tage det helt roligt – se, hvor roligt jeg tager det. Der har været ratifikationen af den her lov; den er over-

stået, og derfor tager jeg det helt roligt. Så vil hr. Per Clausen godt diskutere forbeholdene – dem har vi så herovre. Det bliver jo først relevant, når Folketinget har besluttet at ratificere Lissabontraktaten. Så skal Folketingets partier drøfte, hvordan vi skal forholde os til forbeholdene. De drøftelser er vel knap nok i gang. Og når så de partier, der måtte ønske at fjerne forbeholdene, har drøftet det sammen, så skal vi diskutere det i Folketinget.

Så lad os nu tage den forbeholdsdiskussion, når vi kommer frem til den. Jeg er altså meget imod, at man krydser en bro, før man når den, for hvis man gør det, så skal man være i stand til at gå på vandet, og det tror jeg trods alt ikke at jeg kan.

Kl. 16:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til udenrigsministeren. Så er det Venstres ordfører, hr. Michael Aastrup Jensen.

Kl. 16:47

(Ordfører)

Michael Aastrup Jensen (V):

I Venstre går vi absolut også i høj grad ind for oplysning for aktivt at involvere befolkningen i samfundets udvikling og for at forsøge at engagere så mange som muligt i den samfundsmæssige debat. Vi mener, det er rigtig vigtigt, at befolkningen har mulighed for at få alle de oplysninger, den måtte have brug for, og derfor er tilgængeligheden af oplysninger og information selvfølgelig også noget, der står højt på vores politiske dagsorden.

Når det er sagt, er det også samtidig vigtigt helt grundlæggende at slå fast, at man ikke kan tvinge folk til at engagere sig, til at ønske information eller til politisk at tage stilling. Det er ting, der skal og må komme ad frivillighedens vej.

I beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti står der direkte, at kun ved at husstandsomdele traktaten – og jeg citerer: »kan det sikres, at den enkelte borger får adgang til at læse, undersøge og gennemtænke indholdet af Lissabontraktaten.«

Dette udsagn fra Dansk Folkeparti anser jeg som et postulat uden hold i virkeligheden, for det er faktisk lodret forkert, at man kun ved at husstandsomdele traktaten giver borgerne adgang til den. Alle i dette land har en let og enkel adgang til traktaten. De kan bare ringe til Folketingets EU-Oplysning på telefonnummer 33 37 33 37 og oplyse navn og adresse. Så modtager de